

Sygn. I C 1523/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Kielcach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Anna Jermak
Protokolant:	sekr. sądowy Agnieszka Knap

po rozpoznaniu w dniu 28 grudnia 2016 r. w Kielcach

na rozprawie

sprawy z powództwa Gminy K. Miejskiego Zarządu Dróg w K.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda Gminy K. Miejskiego Zarządu Dróg w K. na rzecz pozwanego (...) S.A. w W. kwotę 137,00 zł. tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Anna Jermak

Sygn. akt I C 1523/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 1 kwietnia 2016 roku strona powodowa Gmina K. – Miejski Zarząd Dróg w K. domagała się zasądzenia od (...) SA w W. kwoty 303,66 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 23 lipca 2015 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu. Na uzasadnienie swojego żądania podała, że w dniu 25 marca 2014 roku na skrzyżowaniu ul. (...) z ulica (...) doszło do kolizji drogowej, w wyniku której została zanieczyszczona część pasa drogowego. Zdarzenie nastąpiło z winy P. M., prowadzącego pojazd marki M. nr rej. (...), posiadającego polisę w pozwanym towarzystwie. W związku ze zdarzeniem zaszła konieczność usunięcia zanieczyszczeń powstałych wskutek kolizji, w wyniku której (...) poniósł koszty w kwocie 303,66 zł, stanowiącej stawkę ryczałtową za jednorazowe uporządkowanie ulicy, wynikającą z umowy o świadczenie usług publicznych w zakresie realizacji niektórych zadań własnych Miasta K., powierzonych (...) sp. z o.o. w K. obowiązku wynikającego z zadań własnych gminy, obejmującego sprawy terenów zieleni gminnej i zadrzewień Miasta K.. Strona powodowa na uzasadnienie swojego żądania odwołała się do przepisu art. 34 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, wskazując, że pozostałości pokolizyjne w postaci odpadów i plam powodują niezdadność drogi do użytkowania i zagrażają bezpieczeństwu innych uczestników ruchu. (...) wypełniając obowiązek, wynikający z art. 4 pkt 20 ustawy z dnia 21 marca 1985 roku o drogach publicznych odpowiada za utrzymanie drogi,

przy czym w definicji tego przepisu brak jest czynności, polegających na prowadzeniu prac, związanych z usuwaniem skutków kolizji drogowych. Powód czynności te wykonał, dbając o bezpieczeństwo pozostałych uczestników drogi. Zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach (...) może dochodzić roszczeń bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń, stąd powód zgłosił szkodę pismem z dnia 30 lipca 2015 roku, jednakże pozwany odmówił zapłaty (k. 2-4).

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. Podała, że w świetle obowiązujących przepisów (art. 19 ust. 1 i art. 20 pkt 4 ustawy o drogach publicznych, art. 6, 7, 8 ustawy o samorządzie gminnym, art. 3 ust. 2 i ust. 5 ustawy o finansowaniu infrastruktury transportu lądowego) gmina jako zarządca drogi nie ma regresu do sprawcy zdarzenia drogowego, skoro utrzymanie dróg gminnych jest obowiązkiem ustawowym powoda, a źródłem finansowania są środki własne powoda bez względu na tytuł wydatku. Nadto zasadność kwoty dochodzonej pozwem nie została udowodniona, powód nie wykazał bowiem związku przyczynowo skutkowego między zdarzeniem z dnia 25 marca 2014r. a zanieczyszczeniem jezdni. Uszkodzenia zarówno pojazdu poszkodowanego jak i sprawy były kosmetyczne i nie powodowały potrzeby uprzątnięcia jakichkolwiek uszkodzeń czy pozostałości z miejsca zdarzenia. Zgłaszający roszczenie nie przedstawił ponadto dowodów na okoliczność rozmiaru powstałych zanieczyszczeń ani zakresu prac niezbędnych do przywrócenia stanu poprzedniego po zaistniałym zdarzeniu drogowym, zaś wskazane koszty sprzątnięcia drogi są rażąco wygórowane i znacznie przewyższają rzeczywisty koszt wykonania tego rodzaju prac. (k. 41-42).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 marca 2014 roku na skrzyżowaniu ulicy (...) w K. doszło do kolizji pojazdu marki M., prowadzonego przez P. M. z pojazdem marki S., prowadzonego przez K. W. i S. kierowanym przez B. J. z winy kierującego pojazdem M., ubezpieczonego w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń (dowód: notatka informacyjna o zdarzeniu drogowym k. 26-bezsporne).

W związku ze zdarzeniem (...) zgłosiło potrzebę pozamiatania po kolizji (...) sp. z o.o. w K., które wystawiło za usługę fakturę VAT (...) - (...) z dnia 4 kwietnia 2014 roku, obejmującą m.in. ryczałt za usługę w kwocie 303,66 zł (dowód: faktura k. 27, wykaz zrealizowanych usług oczyszczania i zamiatania w marcu k. 28).

Pismem z dnia 7 września 2015 roku strona powodowa skierowała do strony pozwanej przedsądowe wezwanie do zapłaty kwoty 303,66 zł w związku ze zdarzeniem z dnia 25 marca 2014 roku tytułem odszkodowania z polisy OC sprawy zanieczyszczenia pasa drogowego powstałego w wyniku kolizji drogowej na skrzyżowaniu ul. (...) w K.. (dowód: pismo z dowodem nadania k. 17-25).

Zgodnie ze statutem (...) w K., przedmiotem jego działania jest m.in. pełnienie funkcji zarządcy dróg publicznych oraz dróg wewnętrznych stanowiących własność Gminy K., leżących w granicach administracyjnych miasta K., w tym utrzymanie nawierzchni dróg, chodników, drogowych obiektów inżynierskich, urządzeń zabezpieczających ruch i innych urządzeń związanych z drogą (dowód: statut (...) ze zmianami k. 13-16).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 436 k.c. w zw. z art. 435 k.c. samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody ponosi odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek, chyba, że szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności. Według art. 361 § 1 k.c., zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono (art. 361 § 2 k.c.). Szkoda jest uszczerbkiem w prawnie chronionych dobrach wyrażającym się w różnicy między stanem dóbr, jaki istniał i jaki mógłby następnie wytworzyć się w normalnej kolei rzeczy, a stanem, jaki powstał na skutek zdarzenia wywołującego zmianę w dotychczasowym stanie rzeczy, z którym to zdarzeniem ustawodawca wiąże powstanie odpowiedzialności odszkodowawczej. Chodzi o utratę lub zmniejszenie aktywów bądź powstanie lub zwiększenie pasywów osoby poszkodowanej. Z przepisu art. 361 § 2 k.c. wynika obowiązek pełnej kompensacji

szkody. W orzecznictwie i w doktrynie przyjęte jest, że za szkodę powstałą w wyniku ruchu pojazdu mechanicznego odpowiadają in solidum posiadacz (kierowca) tego pojazdu i ubezpieczyciel. Istota ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w ramach obowiązkowego ubezpieczenia komunikacyjnego polega na tym, że ubezpieczyciel ponosi odpowiedzialność wobec poszkodowanego ruchem pojazdu na takich samych zasadach i w takim samym rozmiarze, jak posiadacz pojazdu mechanicznego lub jego kierowca.

Strona powodowa wywodzi swoje roszczenie z przepisu art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zgodnie z którym z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia. Przepis art. 19 ust. 1 tejże ustawy wyraźnie stwierdza, że poszkodowany może dochodzić roszczeń bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń.

Tymczasem stosownie do art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, organ administracji rządowej lub jednostki samorządu terytorialnego, do którego właściwości należą sprawy z zakresu planowania, budowy, przebudowy, remontu, utrzymania i ochrony dróg, jest zarządcą drogi. Art. 20 pkt 4 powołanej ustawy przewiduje, że do zarządcy drogi należy w szczególności utrzymanie nawierzchni drogi, chodników, drogowych obiektów inżynierskich, urządzeń zabezpieczających ruch i innych urządzeń związanych z drogą, z wyjątkiem części pasa drogowego, o których mowa w art. 20f pkt 2. Na powodowej gminie jako właścicielu drogi, ciąży zatem obowiązek należytego utrzymania drogi. W razie potrzeby jest więc zobligowana ona do podjęcia działań zmierzających do zapewnienia prawidłowego i bezpiecznego korzystania z drogi przez jej użytkowników. W tym celu strona powodowa podpisała umowę obejmującą zryczałtowane wynagrodzenie za podjęcie niezbędnych czynności zmierzających między innymi do zapewnienia właściwego zabezpieczenia miejsca kolizji drogowych i usunięcia ich pozostałości.

Art. 6. ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym stanowi, że do zakresu działania gminy należą wszystkie sprawy publiczne o znaczeniu lokalnym, niezastrzeżone ustawami na rzecz innych podmiotów. Jeżeli ustawy nie stanowią inaczej, rozstrzyganie w sprawach, o których mowa w ust. 1, należy do gminy. Art. 7 ust. 1 pkt 2 przewiduje, że zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do zadań własnych gminy. W szczególności zadania własne obejmują sprawy gminnych dróg, ulic, mostów, placów oraz organizacji ruchu drogowego.

W ocenie Sądu, w świetle powyższych przepisów, to na zarządcy drogi ciąży ustawowy obowiązek utrzymywania dróg, który należy do kategorii zadań własnych, o których mowa powyżej. Zarządcy nie przysługuje regres w stosunku do ubezpieczyciela w oparciu o art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Nie można bowiem wysnuć z treści przepisu, tak jak to robi strona powodowa, że zniszczenie mienia, zawarte w tej regulacji obejmuje zniszczenie mienia osoby trzeciej poza poszkodowanym w zdarzeniu drogowym tj. podmiotu publicznego. Za zniszczenie mienia nie można też uznać zaśmiecenia drogi. Całość bowiem regulacji w.w ustawy dotyczy osób pokrzywdzonych w wyniku szkody związanej z ruchem pojazdów, a w żadnej mierze nie odnosi się do podmiotów publicznych, zobowiązanych na podstawie innych przepisów do utrzymania porządku na drogach.

Niezależnie od powyższych okoliczności należy także zaznaczyć, że strona powodowa wskazując na powstanie szkody odwołała się do ryczałtu, ustalonego umową z (...) sp. z o.o. w K., które wystawiło za usługę fakturę VAT (...) - (...) z dnia 7 sierpnia 2014 roku, obejmującą m.in. ryczałt w kwocie 303,66 zł, która to kwota nie przesądza sama przez się o wysokości doznanej szkody. Nie wykazano też żadnym dowodem zakresu koniecznych do wykonania na drodze prac ani także konieczności ich wykonania i znajdowania się zanieczyszczeń w pasie drogowym.

Okoliczności te prowadzić zatem musiały do oddalenia powództwa, o czym Sąd orzekł w pkt I wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 kpc, obejmują one wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 120 zł oraz opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

SSR Anna Jermak